

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Davidem Bokrem v právní věci navrhovatele: **GRACE LMC, s.r.o.**, IČ 27382435, Na Zámecké 9, 140 00 Praha 4, zastoupeného JUDr. Jiřím Gajdarusem, advokátem se sídlem Revoluční 1003/3, 110 00 Praha 1, proti odpůrcům: 1) Ing. ██████████ nar. ██████████, ██████████, ██████████, 2) **Žihelský statek, a.s.**, IČ 49788744, 331 65 Žihle 106, oba zastoupeni JUDr. Janem Kocinou, advokátem se sídlem Malá ul. 6, 301 00 Plzeň, **o přezkoumání výše protiplnění a zaplacení 34.884,- Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. Návrh na vyslovení nepřiměřenosti protiplnění ve výši 142,- Kč za jednu akcii na majitele 2. odpůrce o nominální hodnotě 1.000,- Kč, na určení přiměřeného protiplnění na tuto jednu akcii ve výši 1.111,- Kč a uložení povinnosti 1. odpůrci zaplatit navrhovateli dorovnání ve výši 34.884,- Kč, s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit 1. a 2. odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 14.566,- Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci usnesení a k rukám zástupce 1. a 2. odpůrce - advokáta JUDr. Jana Kociny, Ph.D.**
- III. Navrhovatel je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Plzni, číslo účtu 19-4321311/0710, VS ██████████ náhradu nákladů řízení ve výši 118.470,- Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci usnesení.**

O d ů v o d n ě n í

Návrhem došlým soudu dne 15.11.2005 se navrhovatel domáhal určení a plnění uvedeného ve výroku I. tohoto usnesení. Svůj návrh odůvodnil tím, že v době podání návrhu byl navrhovatel akcionářem společnosti Žihelský statek, a.s., jejíž valná hromada dne 19.9.2005 rozhodla o přechodu akcií minoritních akcionářů na hlavního akcionáře – 1. odpůrce, který vlastnil 174640 akcií společnosti. Výše protiplnění byla stanovena 142,- Kč za jednu kmenovou listinu akcií na majitele o nominální hodnotě 1.000,- Kč s odkazem na znalecký posudek číslo ██████████ ze dne 19.8.2005 zpracovaný znalcem Ing. ██████████ Navrhovatel v návrhu brojil proti obsahu znaleckého posudku, zejména proti použitým metodám ocenění. Podle navrhovatele znalec ve znaleckém posudku ve snaze minimalizovat výši ceny účastnických cenných papírů aplikoval metody, které neodpovídají definici tržní hodnoty a předpokladu nejlepšího využití předmětu ocenění. Nepřihlédl k metodám, které obecně určují spodní hranici možného ocenění, tedy likvidační hodnotu společnosti a dopustil se řady pochybení, které významně ovlivňují výslednou hodnotu předmětu ocenění. Přitom likvidační hodnota společnosti by výrazně převyšovala hodnotu zjištěnou znalcem na základě jím použitých metod ocenění. Navrhovatel rovněž znaleckému posudku Ing. ██████████ vytkl, že v něm znalec aplikuje faktory, jakými jsou například nepřiměřeně vysoké náklady vlastního kapitálu (18,78% až 28,31%), záporný reálný růst v druhé fázi (po zohlednění inflace). Znalec nezohlednil skutečnost, že společnost má v držení vlastní akcie za účelem

snížení vlastního kapitálu a výsledná hodnota ocenění podniku jako celku musí být rozpočtena pouze na akcie, které nejsou v držení společnosti. Znalecký posudek nesplňuje zásadu komplexnosti - znalec nepřihlédl ke všem známým relevantním skutečnostem, ke kterým přihlédnout měl a mohl a nesplňuje ani zásadu nestrannosti, která předpokládá, že znalec volbou předpokladů, údajů, použitých metod a postupů neovlivňuje posudek ve prospěch některé ze zúčastněných stran. Znalec nedodržel ani zásadu opakovatelnosti znaleckého posudku, protože nezávislý a nestranný odborník by dospěl na základě obdobných vstupů k významně vyšší hodnotě protiplnění. Navrhovatel vyzval společnost dne 8.11.2005 k poskytnutí podkladů pro zpracování znaleckého posudku, ovšem marně. Proto navrhovatel nemohl zajistit vypracování vlastního znaleckého posudku, kterým by podpořil své tvrzení o výši přiměřeného protiplnění 1.111,- Kč za jeden kus akcie o nominální hodnotě 1.000,- Kč. Rozdíl mezi vyplaceným protiplněním ve výši 142,- Kč za jednu akcii o nominální hodnotě 1.000,- Kč a tvrzeným přiměřeným protiplněním ve výši 1.111,- Kč za jednu takovou akcii činí celkem za 36 kusů akcií, které navrhovatel v době podání návrhu vlastnil, 34.884,- Kč.

Oba odpůrci shodně vyjadřovali přesvědčení o věcné správnosti znaleckého posudku Ing. [REDAKCE] a důvod pro zamítnutí návrhu spatřovali také v nedostatku aktivní legitimace navrhovatele, neboť valná hromada se konala dne 19.9.2005 a navrhovatel byl zapsán do obchodního rejstříku, a tedy vznikl, teprve 5.10.2005.

Řízení v nadepsané věci je řízením nesporným podle ust. § 200e o.s.ř., které je ovládáno zásadou vyšetřovací, kdy soud je povinen provést i jiné důkazy, než ty, které navrhli účastníci, je-li to potřebné pro zjištění skutkového stavu věci.

Provedeným dokazováním a hodnocením důkazů podle ust. § 132 o.s.ř. dospěl soud k těmto skutkovým zjištěním:

Usneseními podepsaného soudu ze dne 27.6.2007, č.j. 48Cm 146/2005-59 a 27.10.2008, č.j. 48Cm 122/2005-88, soud zamítl návrhy na určení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti Žihelský statek, a.s. konané dne 19.9.2005, kterým bylo rozhodnuto o přechodu všech účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře. Usnesení č.j. 48Cm 146/2005-59 nabylo právní moci dne 28.7.2007 a usnesení č.j. 48Cm 122/2005-88 nabylo právní moci dne 23.4.2010 – nyní v této věci probíhá řízení u Ústavního soudu ČR.

Z výpisu z obchodního rejstříku navrhovatele soud zjistil, že byl zapsán do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze dne 5.10.2005.

Z fotokopii akcií na majitele číslo [REDAKCE], [REDAKCE] a především pak z originálu předávacího protokolu o předání akcií společnosti ze dne 16.4.2007 soud zjistil, že navrhovatel předal společnosti Žihelský statek, a.s. uvedeného dne listinné akcie na majitele o jmenovité hodnotě Kč 1.000,- s pořadovými čísly [REDAKCE] až [REDAKCE] tj. 36 kusů akcií.

Z výpisu z Obchodního věstníku ze dne 19.10.2005, dále z notářského zápisu ze dne 20.9.2005 a z úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti Žihelský statek, a.s. soud zjistil, že dne 20.9.2005 mimořádná valná hromada společnosti Žihelský statek, a.s. určila Ing. [REDAKCE] hlavním akcionářem společnosti a rozhodla o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře s výší protiplnění 142,- Kč za jednu

kmenovou listinnou akcií o nominální hodnotě 1.000,- Kč. Ke zveřejnění zápisu usnesení mimořádné valné hromady ze dne 20.9.2005 v Obchodním věstníku došlo dne 19.10.2005.

Ze znaleckého posudku zpracovaného dne 15.11.2011 Vysokou školou ekonomickou v Praze, Institutem oceňování majetku a z výsledku vedoucího zpracovatele posudku Ing. ■■■■■ ■■■■■ LL.M. a zpracovatele posudku Ing. ■■■■■ ■■■■■ soud zjistil, že přiměřená výše protiplnění se pohybuje v intervalu 114,- Kč až 189,- Kč při střední hodnotě 151,50 Kč při počtu akcií 183000 ks a 115,- Kč až 190,- Kč při střední hodnotě 152,50 Kč při počtu akcií 181491 ks. Částka 142,- Kč za jednu shora uvedenou akcií se tedy nachází ve shora uvedených cenových intervalech poblíž jejich střední hodnoty s rozdílem cca 10,- Kč na jednu akcií. Zpracovatelé znaleckého posudku se jak ve svém písemném vyjádření ze dne 2.5.2012, tak při své výpovědi před soudem dne 16.5.2012, vypořádali přesvědčivým způsobem s námitkami navrhovatele. K použité metodě ocenění uvedli, že likvidační metoda prosazovaná navrhovatelem vychází z fikce ukončení činnosti a rozprodeje majetku společnosti. Pokud ale má společnost předpoklad dlouhodobého fungování, standardy pro oceňování nedoporučují použití této likvidační metody. Věcně správné podle zpracovatelů znaleckého posudku bylo použití výnosového ocenění. Zpracovatelé znaleckého posudku shledali posudek Ing. ■■■■■ ■■■■■ jako nekvalitní a nepřezkoumatelný. Vyšli proto při stanovení výše přiměřeného protiplnění z vlastního znaleckého posouzení. Byť znalecký posudek Ing. ■■■■■ ■■■■■ podle jejich zjištění neodpovídá obecně uznávaným standardům, shodli se s ním co do výsledku.

S ohledem na precizní zpracování znaleckého posudku soudem ustanoveným znaleckým ústavem, jeho přesvědčivý obsah i logickou a přesvědčivou argumentaci zpracovatelů znaleckého posudku při jednání soudu, soud nevyhověl návrhu navrhovatele na zpracování revizního posudku - navíc v jeho režii, znalcem, kterého by si sám zvolil a po poskytnutí podkladů pro zpracování znaleckého posudku ze strany společnosti. Soud má za to, že znalecký posudek vypracovaný Vysokou školou ekonomickou v Praze, Institutem oceňování majetku představuje dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu ve věci samé. Navrhovateli se v řízení nepodařilo relevantním způsobem zpochybnit jeho obsah a závěr.

Při právním posouzení věci se soud řídil následující úvahou:

Podle ust. § 183k odst. 1 obchodního zákoníku ve znění účinném ke 20.9.2005 (dále jen obch. zák.) vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění s výjimkou výše protiplnění určené podle § 183m odst. 1 písm. a); není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle §183 l) do obchodního rejstříku, zaniká.

Podle ust. § 183 l) odst. 3 obch. zák. uplynutím měsíce od zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku podle odst. 1 přechází vlastnické právo k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře.

Podle ust. § 183k odst. 3 obch. zák. soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Promlčecí doba začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení.

S ohledem na citované ust. § 183k odst. 1 obch. zák. a shora uvedená skutková zjištění podal navrhovatel návrh v předmětné věci včas.

Pokud jde o odpůrci namítaný nedostatek aktivní legitimace navrhovatele, má soud za to, že v daném případě postačí, pokud navrhovatel prokázal, že byl majitelem akcií ke dni podání včasného návrhu. Ze skutkových zjištění soudu je sice zřejmé, že 20.9.2005 ještě navrhovatel neexistoval, pokud ale podal dne 14.11.2005 předmětný návrh, předložil fotokopii některých jím vlastněných akcií společnosti Žihelský statek, a.s. a jejich dřívější vlastnictví doložil předávacím protokolem ze dne 16.4.2007, je tím jeho aktivní legitimace pro podání předmětného návrhu prokázána. Do té doby, než dojde ke změně ve vlastnictví akcií dle cit. ust. § 183 l) odst. 3 obch. zák., nic nebrání akcionářům, aby své akcie převedli na třetí osobu, včetně práva na vyplacení přiměřeného vypořádání po vrácení akcií. Z právní úpravy nevyplývá, že by právo požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění dle cit. ust. § 183k odst. 1 obch. zák. náleželo jen těm akcionářům, kteří vlastnili akcie již v době rozhodnutí valné hromady o vytěsnění. Časové omezení pro nabytí akcií při současném zachování práva požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění vyplývá jen z prekluzivní lhůty dle cit. ust. § 183k odst. 1 obch. zák.

Soud se tedy zabýval samotnou podstatou věci, tedy zda protiplnění přiznané minoritním akcionářům usnesením mimořádné valné hromady společnosti Žihelský statek, a.s., konané dne 20.9.2005, na základě znaleckého posudku zpracovaného Ing. [REDAKCE] dne 19.8.2005, je přiměřené. Dospěl k závěru, že je tomu tak. Návrh tedy není ani v jedné své části důvodný. Proto byl soudem v plném rozsahu zamítnut.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Soud při stanovení výše náhrady nákladů řízení vyšel z té části petitu návrhu, kterou se navrhovatel domáhal zaplacení částky 34.884,- Kč. Soud má totiž za to, že související část petitu, týkající se určení nepřiměřenosti přiznaného protiplnění a určení přiměřené výše protiplnění na jednu akcii, ve své podstatě následně představuje závěr soudu o základu věci – tedy ve vztahu k uložené platební povinnosti se jedná o předběžnou otázku. Návrh a poté soudní rozhodnutí v sobě obsahuje zároveň určovací část, případně odpovídající zamítavý výrok, toliko s ohledem na znění citovaného ust. § 183k odst. 3 obch. zák., neboť soudní rozhodnutí je co do základu, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, závazné také vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Soud tedy neshledal důvod pro navýšení odměny zástupce odpůrců o další odměnu za zamítnutou určovací část návrhu.

Náklady řízení na straně odpůrců se skládají z odměny advokáta podle ust. § 3 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve znění platném do 31.8.2006 9.740,- Kč, dvou režijních paušálů po 75,- Kč (převzetí věci a vyjádření k návrhu dne 3.1.2006) podle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění platném do 31.8.2006, jednoho režijního paušálu 300,- Kč (účast při jednání) podle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1.9.2006, navýšení odměny advokáta odpůrců s ohledem na jejich společné zastoupení o 20% podle ust. § 17 odst. 2 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve znění platném do 31.8.2006 1.948,- Kč, 20% DPH podle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. 2.427,60 Kč, celkem činí náklady řízení odpůrců po zaokrouhlení 14.566,- Kč. Soud uložil navrhovateli zaplatit tuto náhradu nákladů řízení k rukám zástupce odpůrců – advokáta JUDr. Jana Kociny, Ph.D. podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

Soud uložil neúspěšnému navrhovateli nahradit náklady placené státem, tedy náklady na vypracování znaleckého posudku ve výši 118.470,- Kč, a to v souladu s ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., podle kterého stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Plzni
dne 16.05.2012

Za správnost vyhotovení:
Hana Hrdličková

Mgr. Ing. David Bokr, v.r.
samosoudce